

se af et særligt udvalg til offentlig høring om en bestemt sag forudsættes henvist til *udvalget for forretningsordenen*, der gør indstilling til tinget om dets endelige vedtagelse.

Sådanne offentlige høringer forudses kun vedtaget i ganske særlige tilfælde.

Det skal fremhæves, at *ingen* er pligtig at efterkomme en indbydelse til høring i et folketingsudvalg.

2. Afstemningsordenen ved dagsordensforslag

Som bekendt er praksis nu følgende:

Foreligger der alene et antal mistillidsdagsordensforslag, dvs. dagsordensforslag, som regeringen erklærer ikke at kunne modtage, sættes det mest vidtgående til afstemning først. Vedrører de forskellige dagsordensforslag forskellige emner, sættes de evt. til afstemning i den rækkefølge, hvori de er stillet, normalt med forkastelse som resultat.

Foreligger der foruden mistillidsdagsordener også en såkaldt »afværge-dagsorden«, dvs. en dagsorden, som regeringen kan acceptere, og som kan ventes vedtaget, sættes den først til afstemning. Vedtages den, har tinget dermed vedtaget at »gå over til næste sag på dagsordenen«, dvs. at alle øvrige dagsordensforslag dermed er bortfaldet.

Denne afstemningspraksis har der hos de dagsordensstillende oppositionspartier ofte været udtalt utilfredshed med, idet de har ønsket en direkte afstemning også om mistillidsdagsordenerne.

Præsidiets er af den opfattelse, at »indholdsløse« afværge-dagsordener så vidt muligt bør undgås og i hvert fald bør begrænses til de tilfælde, hvor de partier, der støtter regeringen, finder dem politisk nødvendige, og at mistillidsdagsordener så vidt muligt bør forkastes direkte.

Da afstemningsordenen ifølge § 34 normalt bestemmes af formanden, kan praksis med hensyn til afstemningsordenen ændres af formanden, og hvis et flertal ønsker det, er han indstillet på som et forsøg at sætte mistillidsdagsordener til afstemning før en evt. »afværge-dagsorden«. Dette betyder, at regeringspartierne, hvis de ønsker »afværge-dagsordenen« til afstemning først, må benytte reglen i § 34 og lade *tinget* bestemme afstemningsordenen, hvilket 17 medlemmer skriftligt kan forlange.

Et andet synspunkt, som undertiden har været fremsat, er, at det skulle være muligt at vedtage flere dagsordensforslag under samme forhandling, dvs. at vedtagelsen af et dagsordensforslag ikke skulle betyde, at andre foreliggende dagsordensforslag automatisk bortfaldt, men at de skulle sættes selvstændigt til afstemning. Hvis man opretholder

adgangen til at fremsætte dagsordensforslag, sluttede med »Tinget går hermed over til næste sag på dagsordenen«, så må vedtagelsen af et sådant dagsordensforslag betyde bortfald af eventuelle andre dagsordensforslag. Ellers bliver vedtagelsen af at »gå over til næste sag på dagsordenen« meningsløs.

Det anførte synspunkt går i realiteten ud på at afskaffe begrebet dagsordensforslag og erstatte det med en almindelig adgang til under forespørgselsdebatter m. v. at fremsætte og vedtage korte forslag til folketingsresolutioner om det eller de emner, forespørgslen angår, uden at skulle iagttage de almindelige regler om beslutningsforslags fremsættelse og behandling. Dette har der ikke i præsidiets været noget ønske om.

3. Samling af afstemningerne?

Der fremsættes jævnligt ønske om at samle tingets afstemninger til bestemte tidspunkter eller endog til en bestemt ugedag.

Allerede nu lægges ugeplanen således, at de sager, hvori der skal stemmes, sættes først på dagsordenen; først tredjebehandlinger, derpå andenbehandlinger og sidst førstebehandlinger, hvori der normalt ikke forekommer afstemninger.

Endvidere kan nævnes, at ifølge nugældende praksis udsættes jævnlig afstemninger over motive-rede dagsordener til det følgende møde for at undgå at kræve samtlige medlemmers nærværelse sent på dagen. Denne praksis agtes opretholdt.

Ud over den nuværende praksis vil det næppe være muligt at imødekomme ønsket om samling af afstemninger til et bestemt tidspunkt af dagen, f. eks. kl. 15. Det vil være forbundet med mange ulemper for både medlemmer og ministre, hvis f. eks. en sag, der er færdig kl. 13.10, først kommer til afstemning kl. 15 og derved kræver nærværelse to gange af vedkommende minister og ordfører. Hvis der uventet bliver krævet afstemning om en sag *efter* kl. 15 og denne så må udsættes til næste dag kl. 15, vil det på grund af fristerne kunne få en uheldig indflydelse på en allerede planlagt tilrettelæggelse af arbejdet for de følgende dage.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser Til § 1, nr. 1

Ændringen tilsigter at understrege formandens stilling som tingets leder med særlig fremhævelse af, at formanden kan foreslå en frist for fremsættelse af lovforslag m. v., der ønsket færdigbehandlet i samlingen. Der sigtes her alene til forslag med henblik på en frivillig *aftale* mellem partigrupper-